

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

SECȚIA PENTRU PROCURORI

HOTĂRÂREA nr. 595

din 16 aprilie 2024

Prin Raportul nr. 24-271/2024, Inspecția Judiciară a înaintat Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii rezultatul verificărilor privind cererea de apărare a reputației profesionale, formulată de domnul Lascu Alexandru Liviu, prim-procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Militar Cluj.

Analizând raportul Inspecției Judiciare și văzând înscrisurile atașate, Secția pentru procurori reține următoarele:

Prin adresa nr. 2/2519/2024, Consiliul Superior al Magistraturii a transmis Inspecției Judiciare, în condițiile art. 31 alin. (2) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, cererea de apărare a reputației profesionale formulată de domnul Lascu Alexandru Liviu, prim-procuror al Parchetului Militar de pe lângă Tribunalul Militar Cluj, față de declarațiile domnului Voineag Marius, procuror-șef al Direcției Naționale Anticorupție, prezentate în presă în datele de 5 și 6 februarie 2024.

În motivarea cererii, domnul procuror Lascu Alexandru Liviu a arătat că solicită luarea măsurilor legale care se impun în vederea apărării reputației în raport de afirmațiile șefului Direcției Naționale Anticorupție care conțin acuzații referitoare la faptul că ar fi vizat o soluție de clasare pe care, dacă ar fi citit-o atent, ar fi prevenit precum și cele prezentate într-un interviu acordat publicației vizând activitatea sa profesională în cadrul serviciului militar al Direcției Naționale Anticorupție și despre motivele pentru care a solicitat încetarea delegării de la conducerea acestui serviciu.

Domnul procuror a arătat că, în cadrul interviului acordat de domnul procuror-șef al Direcției Naționale Anticorupție în cadrul emisiunii la postul de televiziune în seara zilei de acesta a indus ideea că ar fi vizat o soluție de clasare pe care nu a citit-o atent, iar dacă ar fi procedat ca atare, ar fi fost prevenit deoarece activitatea acelui local ar fi fost întreruptă încă de la acel moment.

În legătură cu acest aspect, domnul procuror a precizat că o soluție de clasare nu necesită

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011

niciun fel de viză din partea procurorului ierarhic superior, iar în cazul în care o soluție de clasare emisă de un procuror militar din cadrul Direcției Naționale Anticorupție s-ar fi impus a fi fost infirmată, normele Regulamentului de ordine interioară al Direcției Naționale Anticorupție impuneau ca acest demers să fi fost întreprins de unul dintre șefii secțiilor din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, și nu de șeful de serviciu, poziție pe care o ocupa la acel moment.

Domnul procuror Lascu Alexandru Liviu a considerat că afirmațiile domnului Voineag, procuror-șef al Direcției Naționale Anticorupție, sunt cu atât mai inacceptabile cu cât domnia sa cunoștea dispozițiile legale care guvernau activitatea instituției. Mai mult, a apreciat că acestea nu sunt întâmplătoare, deoarece și în zilele precedente, și cu alte ocazii, a lansat afirmații defăimătoare și neadevărate la adresa sa, indicând în acest sens interviul acordat de procurorul-șef al Direcției Naționale Anticorupție în seara zilei de

în cuprinsul căruia ar fi fost strecurate o serie de neadevăruri legate de activitatea sa profesională din cadrul serviciului militar al Direcției Naționale Anticorupție și despre motivele încetării delegării sale la conducerea acestui serviciu.

A precizat, în acest context, că, în cele două interviuri acordate în data de respectiv au fost făcute în mod public o serie de afirmații false, denigratoare la adresa sa, cu scopul de a-i fi afectată reputația profesională.

În urma verificărilor efectuate de Inspekția Judiciară, au fost relevate următoarele aspecte:

Analizând declarațiile care fac obiect al sesizării, Inspekția Judiciară a concluzionat că nu s-au identificat informații inexacte care să fi fost comunicate de șeful Direcției Naționale Anticorupție în legătură cu persoana ori activitatea domnului procuror Lascu Liviu Alexandru.

În consecință, s-a constatat realitatea susținerilor autorului declarațiilor redade în presă în data de respectiv data de și faptul că acestea nu au aptitudinea de a aduce atingere independenței sau reputației profesionale a magistratului.

Astfel, s-a reținut că domnul Lascu Alexandru Liviu a ocupat, prin delegare, funcția de procuror-șef al Serviciului pentru efectuarea urmăririi penale în cauze privind infracțiunile de corupție săvârșite de militari din cadrul Direcției Naționale Anticorupție.

Potrivit dispozițiilor art. 176-179 din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, delegarea în funcții de conducere are loc în cazuri obiective, temeinic justificate, legate exclusiv de necesitatea asigurării bunei funcționări a instituției. Astfel, s-a reținut că, în niciun caz, nu se poate vorbi despre un „drept” la delegare, deoarece delegarea într-o funcție de conducere nu are ca resort principal interesul carierei procurorului delegat, ci buna funcționare a unei instituții. Prin urmare, nu există nici vreo obligație corelativă a șefului Direcției Naționale Anticorupție de a propune prelungirea

delegării unui procuror într-o funcție de conducere.

Dimpotrivă, este rolul managerului de instituție de a-și asigura și de a construi o echipă de conducere cu care să pună în aplicare viziunea din proiectul de management pe baza căruia a câștigat mandatul.

În privința atribuțiilor legale corespunzătoare funcției de procuror-șef al Serviciului pentru efectuarea urmăririi penale în cauze privind infracțiunile de corupție săvârșite de militari, s-a constatat incidența dispozițiilor art. 32 lit.e) din vechiul Regulament de ordine interioară al Direcției Naționale Anticorupție din 15.05.2015, aprobat prin Ordinul ministrului Justiției cu nr. 1643/C din 15.05.2015, care prevedeau expres atribuirea de verificare a legalității soluțiilor de netrimiteră în judecată a procurorilor/procurorilor militari din subordine.

Cât privește afirmația domnului procuror Voineag Marius referitoare la faptul că domnul procuror Lascu Alexandru Liviu s-a constatat realitatea acestei afirmații, așa cum aceasta a rezultat din sursele publice.

În fine, s-a constatat și veridicitatea afirmației referitoare la prezența în instituție a domnului procuror Lascu Alexandru Liviu, absența sa din instituție pentru aproape o treime din perioadă fiind neîndoielnic de natură să creeze dificultăți în asigurarea unui management coerent.

În temeiul dispozițiilor art. 57 alin. (3) lit.d) din Legea nr. 305/2022, domnul procuror Lascu Alexandru Liviu a formulat la data de 29.03.2024, în termen legal, obiecțiuni la Raportul nr. 24-271/2024 al Inspecției Judiciare.

În susținerea obiecțiunilor, domnul procuror a invocat, în esență, următoarele:

Cu privire la aspectul reținut în raport privind obligația de verificare din oficiu a soluției de clasare, domnul procuror a susținut că prevederile vechiului Regulament de ordine interioară al Direcției Naționale Anticorupție erau desuete în perioada în care s-a aflat la conducerea serviciului militar al Direcției Naționale Anticorupție, ca urmare a desființării ulterioare a secției militare, și, prin urmare, neaplicabile speței. Totodată, a mai susținut că prevederile vechiului Regulament de ordine interioară sunt neconstituționale, ca urmare a Deciziei nr. 547/2020, pronunțată de Curtea Constituțională, apreciind că s-a statuat prin această decizie asupra noțiunii de procuror ierarhic superior din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcției Naționale Anticorupție, Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, care au în componență structuri de nivel secție, serviciu, birou, compartiment, în sensul că procurorul ierarhic superior este șeful de secție, acesta având rolul de a verifica legalitatea și temeinicia tuturor soluțiilor. A mai arătat și faptul că nu a avizat soluția de clasare întrucât legea nu o prevedea, iar menținerea pe soluția de clasare constituie doar un demers de ordin administrativ pentru ca personalul din grefă să comunice

soluția.

Cu privire la analiza din conținutul raportului a prezenței sale efective la birou, în cadrul serviciului, domnul procuror Lascu Alexandru Liviu a arătat că nu a fost realizată o analiză aprofundată a concediilor și deplasărilor de serviciu și, prin urmare, o expunere corectă a situației deplasărilor în teritoriu, fără a analiza în profunzime ce anume a făcut procurorul în cadrul acestor deplasări și cum a organizat activitățile curente ale serviciului în lipsa lui, nefiind analizate afirmațiile procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție, care au fost de natură să sugereze că lipsea nejustificat de la birou.

În fine, în ceea ce privește aspectele afirmate de procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție, în sensul că serviciul militar al direcției era prost condus de procurorul Lascu Alexandru Liviu, iar dosarul privind

asumată de acesta fără teme și că spețele de acest gen au fost clasate, a invocat faptul că nu a fost realizată o analiză aprofundată asupra aspectelor invocate de către procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție, nu au fost cerute acestuia explicații cu privire la motivele concrete pe care și-a întemeiat concluzia că serviciul militar era prost condus de petent și nu a verificat anumite aspecte în dosarul privind achizițiile Serviciului Român de Informații sau modul de soluționare al dosarelor Direcției Naționale Anticorupție de acest gen.

Asupra obiecțiilor formulate, a fost emis răspunsul Inspecției Judiciare din data de 02.04.2024, prin care s-a constatat caracterul neîntemeiat al acestora, fiind, astfel, menținută concluzia că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 31 din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii.

În temeiul dispozițiilor art. 80 alin. (5) din Regulamentul privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspecție, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 164 din 16.11.2023, răspunsul la obiecțiuni a fost transmis Secției pentru procurori din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, împreună cu obiecțiunile și Raportul nr. 24-271 din 15 martie 2024.

Față de cererea de apărare a reputației profesionale, Secția pentru procurori reține următoarele:

În calitatea sa fundamentală de garant al independenței justiției, conferită de art. 133 alin. (1) din Constituția României, Consiliul Superior al Magistraturii apără corpul magistraților împotriva actelor de natură să aducă atingere independenței, imparțialității sau reputației profesionale a acestora.

Potrivit art. 31 alin. (1) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, *„Secțiile corespunzătoare ale Consiliului Superior al Magistraturii au dreptul, respectiv obligația corelativă de a se sesiza, din oficiu, pentru a apăra judecătoria și procurorii împotriva oricărui act*

de imixtiune în activitatea profesională sau în legătură cu aceasta, care le-ar putea afecta independența sau imparțialitatea, precum și împotriva oricărui act care ar crea suspiciuni cu privire la acestea. De asemenea, secțiile Consiliului Superior al Magistraturii apără reputația profesională a judecătorilor și procurorilor.”

Prin cererea formulată, domnul Lascu Alexandru Liviu, prim-procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Militar Cluj, a solicitat apărarea reputației profesionale arătând că în mass-media, în data de   respectiv data de   au apărut declarații ale domnului procuror-șef al Direcției Naționale Anticorupție, domnul Marius Voineag, care afectează grav reputația sa, deoarece fac referire la activitatea sa profesională în calitate de procuror-șef al Serviciului pentru efectuarea urmăririi penale în cauze privind infracțiunile de corupție săvârșite de militari din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, ceea ce creează premisele afectării onoarei și reputației sale.

Cu privire la noțiunea de reputație, se constată că, în mod constant, Plenul și Secțiile Consiliului Superior al Magistraturii au reținut că aceasta desemnează părerea publică favorabilă sau defavorabilă despre o persoană, despre felul în care cineva este cunoscut sau apreciat. Părerea publică defavorabilă este, în principiu, de natură să aducă atingere reputației unei persoane. Ea este justificată dacă se bazează pe fapte reale și trebuie sancționată dacă se bazează pe afirmații tendențioase, făcute în scopul de a-i discredita acesteia onoarea sau reputația.

Dreptul la reputație constituie unul dintre drepturile garantate de art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, ca element esențial al dreptului la respectarea vieții private.

Reputația profesională este o consecință a integrității profesionale și morale de care trebuie să dea dovadă fiecare magistrat, aflându-se în strânsă legătură cu independența, imparțialitatea și integritatea pe care trebuie să le manifeste în exercitarea profesiei. Totodată, reputația profesională constituie o valoare esențială în exercitarea funcției și conferă magistratului credibilitate și siguranță în exercitarea profesiei, autoritate în exprimarea opiniilor, cu precădere a celor profesionale și, totodată, reprezintă părerea pe care magistratul o creează în conștiința colectivă despre modul în care își exercită profesia.

Aceste aspecte sunt confirmate și prin jurisprudența în materie a Curții Europene a Drepturilor Omului, în cauza Stângu și Scutelnicu c. România, reținându-se că *”funcționarii și mai ales magistrații, pe temeiul obligației lor de a fi rezervați, trebuie, pentru a-și îndeplini funcțiile lor, să beneficieze de încrederea publicului fără a fi pe nedrept deranjați. De aceea este posibil să fie necesară protejarea lor contra atacurilor ofensatoare atunci când sunt în funcție”* - Janowski c. Polonia (GC) nr. 25716/94 § 33 CEDH 1999-1.

În coordonatele astfel stabilite, continuând examinarea cererii din perspectiva criteriilor

legale incidente, Secția pentru procurori constată că, potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) și (6) din Constituția României, *„Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile însă, libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine”*.

De asemenea, art. 10 paragraful 1 din Convenția europeană a drepturilor omului consacră libertatea de exprimare, arătând că orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare și că acest drept cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere.

Dispozițiile acestui articol se aplică nu numai informațiilor sau ideilor care sunt primite favorabil sau care sunt privite ca inofensive sau indiferente, ci și acelor care ofensează, șochează sau îngrijorează statul sau o parte a populației.

De asemenea, libertatea de exprimare, astfel cum este reglementată prin dispozițiile art. 10 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, este un drept fundamental, ce are un rol special în orice societate democratică, putând fi catalogat chiar ca una dintre garanțiile acesteia, o condiție primordială a progresului (așa cum au considerat judecătorii Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza Handyside c. Regatului Unit).

Astfel, Curtea a recunoscut, în cauza Morice împotriva Franței (MC), că, având în vedere calitatea lor de membru al instituțiilor fundamentale ale statului, magistrații pot, ca atare, să facă obiectul unor critici personale în limitele admisibile, nu numai în mod teoretic și general. Ca atare, limitele criticilor admisibile la adresa acestora, atunci când acționează în exercitarea atribuțiilor lor oficiale, sunt mai largi decât cele la adresa persoanelor particulare (pct. 131; a se vedea, de asemenea, July și SARL Libération împotriva Franței, pct. 74; Aurelian Oprea împotriva României, pct. 74; Do Carmo de Portugal e Castro Câmara împotriva Portugaliei, pct. 40; Radobuljac împotriva Croației, pct. 59; Panioglu împotriva României*, pct. 113).

Concluzionând, pornind de la aceste considerații, pentru a se putea reține că s-a adus atingere reputației profesionale a unui magistrat, faptele săvârșite trebuie să fie publice și în măsură să influențeze negativ și nejustificat opinia publică, în legătură cu modalitatea în care magistratul își exercită profesia.

Revenind la situația speței, aspectele reclamate de domnul procuror Lascu Alexandru Liviu pot fi sintetizate după cum urmează :

În primul rând, domnul procuror militar Lascu Alexandru Liviu este nemulțumit atunci când face referire la afirmația domnului procuror-șef Voineag Marius, care s-a exprimat într-o emisiune televizată inducând ideea că procurorul reclamant ar fi vizat, în exercițiul atribuțiilor

sale de procuror-șef serviciu în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, o soluție de clasare pe care nu ar fi citit-o atent, deoarece, dacă ar fi procedat ca atare, ar fi putut preveni

probabil având în vedere că activitatea aceluși local ar fi fost întreruptă încă de la acel moment. Raportat la acest aspect, reclamantul arată că în nicio situație nu s-ar fi putut întâmpla acest lucru, deoarece, conform Regulamentului de organizare și funcționare a Direcției Naționale Anticorupție, nu avea atribuția de a viza acele soluții; competența ar fi revenit, conform regulamentului, procurorului-șef secție.

În al doilea rând, domnul procuror Lascu Alexandru Liviu indică drept defăimătoare afirmația procurorului-șef al Direcției Naționale Anticorupție prin care acesta s-a exprimat că primul ar fi lipsit perioade lungi din instituție, preferând să își desfășoare activitatea mai aproape de domiciliul său din Oradea. Față de acest aspect, procurorul reclamant arată că, în afară de transportul săptămânal și câteva dosare în care a preferat să se deplaseze pentru a își face mai ușoară ancheta, a fost permanent la sediul Direcției Naționale Anticorupție din municipiul București.

În al treilea rând, domnul procuror Lascu Alexandru Liviu a indicat drept neadevărată afirmația procurorului-șef al Direcției Naționale Anticorupție referitoare la faptul că

Dacă ar fi adevărat, acest aspect ar fi de natură să-i afecteze reputația profesională.

Cu privire la aceste aspecte, din verificările efectuate de inspectorul judiciar și din parcurgerea interviurilor acordate de procurorul-șef al Direcției Naționale Anticorupție câtorva publicații on-line, interviuri care interesează prezenta cauză, Secția pentru procurori constată că:

Raportat la prima împrejurare, Secția reține că, la momentul la care procurorul reclamant ar fi confirmat soluția din dosarul despre care afirmă că nu avea atribuții de verificare și vizare, era activ Regulamentul de ordine interioară al Direcției Naționale Anticorupție din 15.05.2015, aprobat prin Ordinul ministrului justiției cu nr. 1643/C din 15.05.2015, care prevedea expres atribuția de verificare a legalității soluțiilor de netrimitere în judecată a procurorilor/procurorilor militari din subordine. Astfel, afirmația procurorului-șef direcție nu este lipsită de temei, iar susținerea reclamantului că regulamentul menționat era căzut în desuetudine nu poate fi primită.

Referitor la a doua împrejurare reclamată, Secția, verificând constatările efectuate de inspectorul judiciar, reține că în perioada cât a ocupat, prin delegare, funcția de procuror-șef serviciu, domnul procuror Lascu Alexandru Liviu nu ar fi fost prezent în instituție circa o treime din perioadă. Este cert, însă, că inspectorul judiciar nu a efectuat o verificare corespunzătoare a deplasărilor în interes de serviciu. Cu toate acestea, procurorul-șef al Direcției Naționale

Anticorupție nu dezvoltă această idee în interviul acordat, limitându-se la a-și exprima nemulțumirea față de lipsa procurorului-șef delegat de la sediul central.

Raportat la a treia împrejurare, Secția constată că, anterior, devenise notoriu faptul că în mass-media apăruseră fotografii în care procurorul-șef serviciu se afla pe stradă cu un cunoscut politician.

Aparte față de cele de mai sus, Secția reține că între procurorul Lascu Liviu Alexandru și domnul procuror-șef al Direcției Naționale Anticorupție au existat nemulțumiri reciproce, care s-au concretizat în solicitarea de revocare a delegării primului din funcția de procuror-șef al Serviciului pentru efectuarea urmăririi penale în cauze privind infracțiunile de corupție săvârșite de militari. Este, de asemenea, adevărat faptul că este atributul legal al procurorului-șef de a-și construi o echipă de conducere cu care să încerce să pună în aplicare strategiile din proiectul de management cu care a câștigat mandatul. În plus, este firesc ca, în anumite momente, procurorul-șef al unei astfel de structuri precum Direcția Națională Anticorupție să apară în mass-media să răspundă public unor întrebări venite dinspre societate și să lămurească unele aspecte care, dat fiind specificul activității, o perioadă nu au putut fi revelate.

Totodată, Secția pentru procurori remarcă împrejurarea că nu există niciun element de fapt care să ducă la concluzia unei atingeri a independenței ori reputației profesionale a domnului procuror Lascu Alexandru Liviu.

În acest sens, se reține faptul că declarațiile domnului Voineag Marius au fost exprimate în considerarea calității sale de procuror-șef al Direcției Naționale Anticorupție.

Prin urmare, Secția apreciază că exprimarea unor opinii informate reprezintă un gest firesc pentru conducătorul unei instituții, acesta fiind singurul îndrituit să formuleze aprecieri și evaluări pertinente asupra performanței organizației pe care o conduce și a activității persoanelor din subordine, inclusiv asupra dosarelor cu mare vizibilitate și impact asupra opiniei publice, cum este cazul celui menționat în cuprinsul declarațiilor.

Mai mult, nu se poate imputa conducătorului unei instituții a cărei activitate prezintă un deosebit interes public, că aduce la cunoștința publicului informații și explicații cu privire la demersuri ce au constituit obiect al dezbaterii publice. Din această perspectivă, comunicarea publică reprezintă un instrument deosebit de important pentru managerii din justiție pentru asigurarea transparenței actului de conducere și pentru a evita speculații nefondate cu privire la măsurile manageriale adoptate.

În aceeași ordine de idei, Secția apreciază că referirile la dosarele penale menționate în declarațiile procurorului-șef al Direcției Naționale Anticorupție și la unele acte de procedură finalizate în cadrul acestora, se înscriu în logica informării publicului asupra temelor de interes public, în speță activitatea Direcției Naționale Anticorupție, declarațiile neputând fi asociate

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

unei acțiuni de atingere a independenței ori reputației profesionale a magistratului.

Pe de altă parte, declarațiile publice trebuie limitate conform prevederilor legale referitoare la obligațiile de rezervă ale magistraților. Din funcția înaltă pe care o ocupă în arhitectura Ministerului Public, procurorul-șef al Direcției Naționale Anticorupție poate vorbi despre problemele care fac obiectul preocupărilor generate de funcția sa, doar că acesta nu poate fi foarte specific cu privire la unele aspecte de genul celor reclamate în prezenta cauză. Chiar dacă, așa cum s-a descris domnul procuror-șef al Direcției Naționale Anticorupție nu a depășit bariera atingerii reputației profesionale a procurorului reclamant, este necesar ca procurorii aflați în funcții de conducere să transmită public mesaje fundamentate și lipsite de echivoc, astfel încât să nu permită speculații sau răstălmăciri ale mesajului transmis ori bagatelizarea unor proceduri derulate la nivelul Ministerului Public.

În raport de considerentele de mai sus, Secția pentru procurori va respinge cererea de apărare a reputației profesionale formulată de domnul Lascu Alexandru Liviu, prim-procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Militar Cluj.

Față de cele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 31 alin. (1) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, prin vot direct și secret, cu majoritatea voturilor membrilor prezenți (4 voturi NU, 1 vot DA);

SECȚIA PENTRU PROCURORI A CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII HOTĂRĂȘTE

Art.1 - Respingerea cererii de apărare a reputației profesionale formulată de către domnul **LASCU ALEXANDRU LIVIU**, prim-procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Militar Cluj.

Art.2 - Prezenta hotărâre se comunică Inspecției Judiciare.

Data în București, la data de 16 aprilie 2024

Vicepreședinte,
procuror Emilia ION

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011